

[Jimmy Stahr]

nisteren kalder kvalitetskultur. Nu har jeg helt villet undgå – og det har andre vel også – at komme ind på, hvordan ministeren egentlig definerer denne kvalitet, som ministeren snakker om flere gange. Jeg synes, vi har været nådige alle sammen, idet vi er gået langt uden om en eller anden form for definition af det. Det skal vi også holde os fra. Det gør jeg også.

Men jeg kan ikke sige mig helt fri for, at den lidt nedladende holdning eller den tagen lidt afstand fra formidlerrollen, som bemærkningen indebærer, bryder jeg mig ikke så meget om. Jeg har som sagt ikke noget imod, at ministeren lægger megen vægt på selve kunstneren. Men jeg kan ikke lide, at det lyder, som om ministeren tager noget afstand fra formidlerrollen, for ikke mindst over for de ældre er det vigtigt, at der er nogle til at tage i hænderne og føre rundt. Det behøver ikke at være noget ubehageligt med at blive ført til truet eller noget i den retning, men vi har faktisk alle sammen behov for noget hjælp ind imellem, og det har bl.a. de ældre, når det gælder kulturtilbudde. Jeg ved godt, at en stor del af det foregår ude i kommunerne, men det betyder meget, hvis vi herindefra siger til kommunerne: dér har I en ting, som I skal tage op. Specielt i en teknologisk kulturtid, som vi bevæger os imod, er det meget farligt, at vi efterlader store grupper, både børn og ældre, passive foran de elektroniske massemedier i stedet for at hjælpe dem igennem formidlingen, hvad enten den så hedder Arte, AOF, Dansk Folkeferie, eller hvad man nu kan kalde den. Eksemplerne er tilfældigt valgt.

Jeg mener, det er meget vigtigt, at det bliver taget med, at vi har den formidlerrolle, som skal med i billedet, fordi den er så vigtig for de grupper, der især befinder sig i yderområderne. Derfor tror jeg, det er vigtigt, at der herindefra siges dels til ministeren, dels til amter og kommuner, at vi – hvad skal vi kalde det – presser dem, at vi giver dem gode råd, siger til dem, at det er en god idé at beskæftige sig med disse ting i stedet for at skære dem ned.

Jeg vil gerne til allersidst være positiv og sige, at jeg synes, det var godt, vi fik klart eliteidrætsområdet. Jeg går hver dag og venter, at på et eller andet tidspunkt tager regeringspartierne æren for det hele her, ligesom det er sket med visse andre ting. Indtil da vil

jeg i hvert fald takke for, at vi alle sammen var med i det, og så sige, at jeg glæder mig til redegørelsen om breddeidrætten, som jeg mener er mindst lige så vigtig.

Qvist Jørgensen (S):

De oplysninger om oplysningskontorets og bibliotekstilsynets kraftige nedskæringer, som vi ved en række spørgsmål til ministeren har kunnet få, viser, at den rådgivning, ministeren har fået fra administrationsdepartementet, agter hun at følge mere end til fulde. Tilsyneladende med et pennestrøg kan såvel oplysningskontor som bibliotekstilsyn decimeres og for oplysningskontorets vedkommende nedlægges. For tilsynet er der tale om en kombination af centralisering og departementisering. Det er ikke vort indtryk, at der er taget hverken faglige eller menneskelige hensyn. De protester, der har lydt – ikke bare fra politisk og personalemæssig side, men også fra anden side såsom erhvervslivet – siddes overhørig.

Socialdemokratiet kan kun mane til besindighed hos ministeren og advare mod en alt for forhastet sagsbehandling. Herudover kan vi opfordre kulturministeren til af sig selv og frivilligt at lade sagen komme i folketingets kulturudvalg før finansudvalget. Dette kunne i det mindste hindre mytedannelser i retning af, at ministeren agter at lade besparelserprovenuet glide ind i den store statskasse fremfor at lade det blive inden for området. De besparelser, som vi i øvrigt ikke tror bliver så forfærdelig store, skulle i givet fald komme andre betrængte kulturelle områder til gode. Men måske taler jeg slet ikke om myte; der er måske allerede tale om en kendsgerning.

Vi har også iagttaget, at kulturministeren tilsyneladende har truffet en beslutning om at placere indvandrerbiblioteket i depotbiblioteket i Ballerup. Vi anser i socialdemokratiet dette for en fuldstændig misforståelse. Vi er helt på linje med Indvandernes Fællesråd, når de påstår, at der er tale om såvel diskrimination som servicenedskæring. Som et muligt alternativ til kulturministerens ordning foreslår vi som et mindstemål, at der sikres bevarelse af rimeligt store bogsamlinger på de biblioteker, der er beliggende i kommuner med relativt mange fremmedsprogede borgere som f.eks. Ishøj. Den med denne løsning forbundne udgift kunne pas-